

Publicerad 2024-05-09 11:16 av Taleptox

ur Obegripliga analogier

Bilolyckan

Jag hade bestämt träff med poeten Arne Kolleroff

Han kallade sig så numera som pseudonym

I sina hitintills utgivna tre diktsamlingar

Vad han hette på riktigt hade jag lovat

Att inte avslöja för någon levande människa

Vi var vänner sedan skoltiden på universitetet

Jag hade kontaktat honom via e-post

Och föreslaget att vi skulle träffas igen

Han var hem till mig för en 30 år sedan

Och sedan dess hade vi inte träffats

Han satt hemma hos mig då och förtalade

Sin hustru han gift sig med några år innan

Och pratade om vikten av att vara kompromisslös

Och att snacka en massa skit för att fylla ut

Sitt mörka tomma hål han hade i sitt huvud

Han hade då visat mig sina debutdikter han precis

Fått utgivna på ett etablerat förlag

Han skrev med en rejäl dos begåvning

Han hade talang för att skriva minns jag att jag tyckte

Jag hade också börjat skriva en del numera

Men var outgiven på ett etablerat förlag

Vi träffades på ett café i södra delen av staden

Han hade flyttat till en närliggande stad

Och kom med tåg till stadens station

Jag satt på cafét när han klev in genom dörren

Han slog sig ner och sa sedan "läget";

"Bra för det mesta"; sa jag och tittade på honom

Han var inte sig lik numera, han hade snaggat hår

Och såg ut som Majakovskij jag sett på bild

Förr i tiden hade han haft långt hår med hästsvans

Han hade åldrats och såg mer mogen ut nuförtiden

"Skriver du något nuförtiden?" frågade jag

"Det har varit dåligt med det"; sa han tillbaka

"Du själv då skriver du något?" frågade han

"Jag har några dikter här jag skrivit nyligen

Vill du läsa dem?" frågade jag honom

Jag överräckte 2 A4 papper med ett dussin dikter

Han tog dem och började sedan läsa noggrant

Efter en stund la han ifrån sig papperna på cafébordet

"Det här håller inte. Du måste skriva bättre

Om du vill komma någon vart. Det är inte tillräckligt

Hårdnackat detta. Du skriver med för mycket

Kompromissande. Kompromisslöst ska det vara

Så som jag skriver” sa han och harklade sig

”Varför ska man skriva som andra gör för?

När man kan skriva med sin egen profilerade stil

Jag härmar ingen. Och jag skriver med

min egna stil från hjärtat”

Sa jag något ledsen över hans omdöme

”Om du vill göra dig ett namn måste du

Bli bättre på att skriva och skriva mer

Hårdnackat med höga ambitioner” sa han sedan

”Jag är tillfreds med att bara vara. Jag

Är inte intresserad av att göra mig ett namn

Jag gillar mina dikter. Men jag tar åt mig

Din kritik och funderar på det. Men vi tycker

Nog ganska olika du och jag hur en dikt ska vara

Jag gillar en ironisk satirisk touch i en dikt” sa jag

”Då tycker vi olika. Jag är intresserad av

ett politiskt hårdfört diktande. Vi människor

Är politiska varelser. Så tycker jag” sa han sedan

”Jag är ingen politisk diktare. Snarare försöker jag

Skriva med ett utforskande perspektiv

I en mångtydig värld vi lever i med en

berättande stil” sa jag

”Jag tar avstånd från den ideologiska

Politiska tolkningen och definitionen

av oss människor” Sa jag och tittade ut

genom caféfönstret

”Du är så förändrad. Så olik mig.

Jag har samma uppfattning jag hade förr som idag

Jag har inte förändrats något. Det vägrar jag göra.”

Sa han och harklade sig igen

”Det sker ständiga förändringar med oss människor

Man blir ett år äldre varje år man är vid liv” sa jag

”Jasså!?! Det tror du” sa han förnärmad

”Hur är det med din hustru nuförtiden?” frågade jag

”Vi är skilda. Jag är singel numera. Hon träffade en annan

Man för en del år sedan. Du själv då?” sa han

”jag är också singel: Har haft några relationer

Men ingen idag. Och trivs med det” sa jag

”Ska vi gå ut ikväll på krogen på nöje

Och se om vi kan träffa på några kvinnor” sa han

”Jag går inte ut på krogen längre. Jag har blivit en riktig

Hemmasittare sedan en del år tillbaka” sa jag

”Vi får ta det någon annan gång då.. Vi får ta en fika

Till igen någon gång” sa han

”Ska vi ses igen? Hör av dig om du vill ta en fika” sa jag

Och sedan bröt vi upp och lämnade båda två caféet

Vi sågs inte något mer den sommaren

Sedan hörde jag att han flyttat ihop med en kvinna

Och numera bodde i södra delen av vårt land

Alldeles för långt ifrån varandra.

Jag skickade in mina dikter till flera förlag

Men blev refuserad vid flera tillfällen

Senare läste jag i tidningen om att en poet

Omkommit i en bilolycka i södra delen av vårt land

Och jag funderade på om det kunde vara Arne Kolleroff??

”Va tragiskt” tänkte jag

Vilket jag fick bekräftat senare när det var en artikel

I en tidning om en staty som skulle resas över en känd poet

Som omkommit i en bilolycka

Någon hade avslöjat hans riktiga namn

Som var utskrivet i tidningen

Och jag förstod att det måste vara han

Som omkommit som jag träffat på ett café

Jag beslutade mig för att skriva en dikt

Om honom till hans minne

Och våran träff och bilolyckan

Taleptox Skrev

Den 20240509

<+>

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Taleptox med Poeter.se id #224224 innehar upphovsrätten